

ZDARMA

Bludovčan

5/2020

Datum vydání 29. května 2020

Projev k 75. výročí osvobození (8. 5. 2020)

Vážení spoluobčané,
asi jen málokdo z nás si ještě nedávno uměl představit, že přijde doba, kdy se nebudeme moci svobodně sejít na naší pravidelné pietní slavnosti u Pomníku padlých.

A přesto se to stalo.

Stejně tak by mě nikdy nenapadlo, že budu stát před naším pomníkem téměř osamocen a budu promlouvat nikoli k fyzicky přítomným občanům, ale budu mluvit do kamery a zdravít vás na dálku přes počítačovou síť.

A přesto se tomu tak právě teď děje.

V mnohem méně náročném podobě jsme mohli prožít to, co prožívali naši předkové v minulém století při vypuknutí obou ničivých světových válek.

I oni žili své běžné, normální životy a najednou – z ničeho nic – konec.

Vše bylo jinak – ze dne na den.

Přesto ale před nás dnešní výročí tři čtvrtě století od konce nejničivějšího válečného konfliktu v dějinách lidstva staví velkou naději.

Po noci přichází den, každá nesvoboda jednou skončí.

A i my dnes věříme, že jako obec, jako národ, Evropa i svět zvládneme hrozbu světové epidemie a že budeme zase moci svobodně dýchat, pohybovat se a žít.

A možná si toho všeho, co bylo ještě před několika týdny zcela samozřejmé a dnes samozřejmě není, budeme více vážit.

Uplynulé týdny a měsíce nám také připomněly důležité hodnoty, na které jsme možná v běhu času tak trochu pozapomněli, ale které vedly statečné muže a ženy naší historie na jejich cestě životem.

Je to jistě služba vlasti, služba obci či jinému lidskému společenství.

Tato služba totiž nemusí mít nutně podobu partyzánského boje proti německým okupantům.

Vlasti a svým bližním sloužilo v minulých dnech mnoho našich občanů.

Šli roušky, pomáhali starým a nemocným lidem, povzbuzovali své okolí.

Chci vám všem za to jménem celé naší obce poděkovat. Nebylo to od vás samozřejmě, o to větší hodnotu vaše činy mají.

Připomněli jsme si, že jsou chvíle, kdy zkrátka musíme upozadit sami sebe, poslechnout, podřídit se v zájmu ochrany zdraví vyšší autoritě.

Byli jste to právě vy všichni, kdo jste, ať už svou službou nebo svou dobrovolnou kázní, pomohli zvládnout první z náporů nové virové nákazy.

Díky vám.

Jak jsem předeslal, ještě nedávno jsme si nedokázali představit, že jména statečných hrdinů druhé světové války k nám budou po letech promlouvat tak živě.

Že budeme mnohem lépe rozumět a snad o to víc obdivovat statečnost Dr. Josefa Cyrila Kotrlého, bludovského rodáka, který vedl jako místopředseda České národní rady jednání s německou posádkou o kapitulaci Prahy.

Že budeme dojatě vzpomínat na oběť života starého bludovského faráře P. Karla Dřímala, který za svou pomoc boji za osvobození vlasti dotrpěl tři dny před koncem války v terezínském koncentračním táboře.

Že budeme s úctou vzpomínat na statečnost našich vojáků vedených kpt. Františkem Pazourem, kteří se se Svobodovou armádou probili z Buzuluku až do Prahy.

Ne, oběti na životech a na zdraví, které naši předkové před pětasedmdesáti lety přinesli, nebyly zbytečné.

Stejně jako nebyly zbytečné tyto oběti od odpůrců totality komunistické.

Na nich vyrostla naše současnost a naděje, že život ve svobodě patří k poslání lidského rodu.

Děkuji vám za pozornost.

Přeji vám pěkné májové dny a těším se, až se s vámi budu moci potkávat opět tváří v tvář.

Ing. Pavel Ston, starosta obce

Pozvánka na zastupitelstvo

V pondělí 8. června 2020
od 18:00 hod. proběhne
v kulturním domě
10. zasedání zastupitelstva obce.
Všichni jste srdečně zváni.

**Bludovská čtyřčlenná rodina
hledá ke koupi RODINNÝ DŮM
(i k rekonstrukci) nebo
STAVEBNÍ POZEMEK
(vše pouze v Bludově).**

Nejsme realitka. Tel.: 777 859 127.

- inzerce -

Skautská pomoc v době koronaviru

Jeden z bodů skautského zákona říká: „skaut je prospěšný a pomáhá jiným.“ Není to jen jedna z mnoha vět skautského zákona, kterou se snaží děti si na schůzkách zapamatovat, je to spíše připomenutí toho, jak by se skaut měl chovat v jakékoliv době. Měl by jít příkladem, měl by ostatním ukázat, jak lze i drobnostmi někomu zpříjemnit den, měl by ostatním pomoci i v takovém nelehkém období, které nás tento rok postihlo.

A právě proto jsem rád, že skauti a skautky po celé České republice v průběhu krize pomáhají, jak je jen v jejich silách. I my v Bludově jsme neotáleli. Nejdříve jsme se zapojili do dobročinné akce našich bratřů a sester ze Šumperka, pro které jsme šili roušky a ti je následně rozváželi po okrese.

Následně jsme se zkontaktovali s obecním úřadem a roznášeli jsme bludovským seniorům léky a následně i roušky. Roušek bylo povícero, takže i když se nás na pomoc sjelo z oddílu hodně, museli jsme akci rozložit na více dní. První dva dny jsme roušky roznášeli na požádání přímo občanům. Třetí den jsme u obchodního domu v centru obce měli stůl a každý, kdo o roušku stál, si ji mohl odnést. Opravdu byl o roušky veliký zájem, jelikož po půl hodině už nebylo co rozdávat.

Víme, že uplynulé dva měsíce nebyly jednoduché, a ne každý měl možnost si ze začátku karantény nějakou roušku obstarat, takže jsme moc rádi, že jsme mohli alespoň tímto způsobem vy-pomoci. Věříme, že právě díky velké ohleduplnosti bludovských občanů toto nelehké období jistě zvládneme.

*Libor Bryx – Plesk, zástupce vůdce oddílu
Junák, středisko Františka Pecháčka Bludov
Foto: Martin Dostál – Roy, Šimon Kundra*

Na léto budeme připraveni

Poslední roky bývají léta letnější a myslím, že se nebudu příliš mýlit v očekávání, že i o letošních prázdninách nás čekají pěkné pařáky.

Na našem koupališti ve Vlčím dole budeme na tyto dny připraveni.

Navíc lze očekávat, že v souvislosti s pandemií koronaviru a s pravděpodobně problematickým cestováním na zahraniční dovolené, se k našemu přírodnímu koupališti přijde osvěžit více návštěvníků, než tomu bylo v sezonách minulých.

Letos naši hasiči zbavili koupaliště nečistot minulého roku již na Velký pátek, 10. dubna, takže jsme již na Bílou sobotu začali koupaliště napouštět.

Napouštění bylo záhy na pět dnů přerušeno, abychom provedli zpevnění stěn bazénu, zejména pak jihozápadní stěny a stěny podél plavecké dráhy. Zpevněno bylo také dno při vstupu do dětského brouzdaliště a několik vstupů podél celého koupaliště.

Je až s podivem, že v aktuálním období sucha napustíme koupaliště opět včas, což příkládám okolnosti, že lokalita Vlčí důl je i v těchto dnech relativně bohatá na vodu.

Pro zpříjemnění nadcházející koupací sezony jsme, kromě zmíněných vysrávek bazénu, provedli několik dalších drobných akcí. Opravili jsme veřejné WC, provedli nátěry zábradlí a rámu odpadkových košů, zpevnili jsme prostory před sprchami, sprchy opravili včetně tlakové nádoby opatřené novým čerpadlem, které je zásobuje vodou.

Hřiště pro plážový volejbal jsme opatřili novými drenážemi tak, aby bylo hřiště způsobilé sportování i po přivalových deštích. Nemohu nezmínit „zvláštní atmosféru“, která se kolem našeho koupaliště vytváří.

Jedná se o příznivce raného koupání, kteří chodí plavat od prvních dnů napouštění bazénu a ze kterých se postupně stávají otužilci.

Postupem času tak zaručují opravdu nebývalý úspěch u nás již tradičního „Silvestrovského plavání otužilců“.

Z těchto příznivců pak skupinka asi dvanácti otužilců pod patronací Václava Riedla provedla dobrovolně a zcela bezplatně prvotní vyhrabání a úpravu okolí koupaliště.

Děkujeme.

Na závěr poděkování největší.

Patří panu Václavu Riedlovi a jeho synům, Ivovi a Petrovi, za mnohaletou práci a péči o kvalitu vody a rovněž tak za údržbu okolních prostor a veřejné zeleně.

Tuto práci navíc vykonávají s láskou, čímž dávají předpoklad k tomu, že také letošní sezona na našem koupališti ve Vlčím dole bude úspěšná a pohodová.

Ing. Pavel Ston, starosta obce

foto: archiv OÚ Bludov

Bludovští vládcové XV. – Ladislav Velen a Jan ze Žerotína (1589–1608)

Jelikož předchází majitel bludovského panství Jan z Boskovic zemřel bez potomků, převedl svůj majetek na svého tehdy desetiletého synovce (syna své sestry) Ladislava Veleny ze Žerotína. Ten se díky tomuto dědictví po hlavní větvi rodu Boskoviců (na něž navazoval i svým druhým neobvyklým jménem – Velen se jmenoval bájný zakladatel rodu Boskoviců) majetkově vyvíjel do šlechtické „první ligy“ své doby. Bludov mu patřil jen krátce, jak si za chvíli uvedeme.

Narodil se 7. prosince 1579 v Břeclavi, pocházel z břeclavské větve pánů ze Žerotína. Jeho rodiči byli Jan ze Žerotína na Břeclavi a Kunhuta, rozená Černoohorská z Boskovic. Ačkoli se občas uvádí, že byli s Karlem starším ze Žerotína (s nímž představovali naprostou šlechtickou špičku předbělohorské doby) bratřenci, není tomu tak. Jejich posledním společným předkem byl prapradědeček Jan Bohatý ze Žerotína (+1499), byli tedy třetí bratřenci.

Ladislav Velen brzy osiřel, zdědil velký, ale zadlužený majetek: panství Břeclav, Rudu nad Moravou, Zábřeh, Moravskou Třebovou, zámek Tatenice a tvrz v Nemili u Zábřeha. Studoval na univerzitách v Basileji, Ženevě, Heidelbergu, Padově a Štrasburku. Relativně brzy začal namísto svých poručníků pečovat o svůj majetek, který se mu podařilo oddlužit a zvětšovat. Zapsal se do tváře moravské krajiny – jako významný stavebník stál za manýristickou architekturou zámku v Moravské Třebové, loveckého záměčku v Tatenici, špitálního kostelíku a kostela na Křížovém Vrchu v Moravské Třebové. V letech 1609–1612 byl olomouckým krajským hejtmanem, v letech 1612–1619 přisedícím moravského zemského soudu. Jako aktivní člen Jednoty bratrské patřil k radikálnímu křídlu moravských nekatolíků. Ve stavovském povstání vedl v květnu 1619 jezdecko-pěší tažení na Vídeň, v srpnu 1619 porazil početně silnější rakouské vojsko v bitvě u Dolních Věstonic. 7. srpna 1619 byl zvolen moravským zemským hejtmanem. V úřadu ho v únoru 1620 potvrdil nový český král Fridrich Falcký („zimní král“), který jej také později jmenoval svým poradcem a komořím. Ladislav Velen se stal dokonce kmotrem Fridrichova syna. Po porážce stavovského povstání (po prohrané bitvě na Bílé hoře) a po vypovězení nekatolických šlechticů ze země prosil Ladislav Velen marně o milost. V nepřítomnosti byl odsouzen k trestu smrti a konfiskaci veškerého majetku. Odešel do exilu, kde se připojil k odpůrcům Habsburků. Nejprve působil na území dnešního Polska, později v Uhrách, nakonec skončil u dvora Fridricha Falckého v Haagu. Roku 1634 byl jmenován vrchním velitelem švédského okupačního vojska ve Slezsku. Po porážce Švédů ustoupil do Poznaně, kde také 3. dubna 1638 v necelých šedesáti letech zemřel.

Byl třikrát ženatý – nejprve s Kunkou z Kunovic (1582–1609), společně měli syna Bartoloměje (+1644); poté s Eliškou Alžbětou z Thurnu (+1622) a konečně s Annou Maximilianou z Oppersdorffu (1587–1657). Se třetí manželkou měl tyto děti: Jiří Vilém, Anna Dorota, Zuzana Alžběta, Jiří Bedřich, Jan Erazim, Anna Žofie. Všechny se narodily v exilu.

Bludovské panství patřilo Ladislavu Velenovi snad jen pár měsíců v roce 1589. Téhož roku totiž od jeho poručníků, kteří jeho majetek spravovali do doby majitelovy plnoletosti, koupil bludovské panství Jan ze Žerotína, pán na Velkých Losinách, zakladatel a budovatel tamního renesančního zámku. Tímto krokem se Bludov vrátil do rukou šumperské – v tu dobu už vlastně losinské – větve Žerotínů. Nový majitel Bludova, uváděný často jako Jan mladší, byl totiž synem Přemka I., který vlastnil Bludov v letech 1530–1558, a bratrem Bedřicha st., který prodal Bludov olomouckým biskupům v roce 1568 a před tím stihl osvobodit

Ladislav Velen ze Žerotína

Bludovské od odúmrti. S Ladislavem Velenem byl spřízněn spíš vzdáleně – s jeho otcem byli druzí bratřenci.

Jan ze Žerotína byl tedy synem Přemka I. a Kateřiny z Oseka, byl nejmladší ze sedmi bratří. Byl o generaci starší než Ladislav Velen, jeho život nebyl ani zdaleka tak barvitý.

Nevíme, kdy se narodil – snad mezi lety 1535–1539. Byl čtyřikrát ženatý. S první manželkou Bohunkou Berkovou z Dubé a se třetí manželkou Annou Žabkovou z Limberka (svatba 1574) neměl děti, nebo o nich nezůstaly historické záznamy. S druhou manželkou Marií Žampachovou z Potštejna (svatba 1569) měl syny Bedřicha, který později zdědil Bludov, Viléma a Zdeňka, kteří zemřeli v dětství, a Bernarda. Se čtvrtou manželkou Andělou Ryšanovou z Modřic (svatba 1585) měl syna Jana Jetřicha (Dětricha) a Přemka II., skrze něž posléze pokračoval žerotínský rod losinskou větví až k dnešním majitelům bludovského zámku; a také dvě dcery, o nichž nic bližšího nevíme.

Už v XI. díle tohoto seriálu jsme o Janu ml. psali – že se utkal asi na šumperském zámku se svým bratrem Zikmundem, snad v hádce o dědictví. Jan Zikmunda při souboji, snad v roce 1560, zabil mečem. Žerotínský rod si celou kauzu „stáhl“ k sobě a vlastním soudem odsoudil Jana na rok těžkého žaláře. Právě tato událost, tedy vyloučení zemského soudu z kauzy a souzení uvnitř rodu, bývá vydávána za jeden z prastarých důkazů výjimečného původu Žerotínů (snad skutečně z krve Rurikovců). Výsadou soudit sami své členy totiž disponovaly pouze knížecí, nikoli jen panské rody. Janův žalář v losinské tvrzi (předchůdkyni zámku) byl zřejmě velmi tvrdý, protože se za jeho zmírnění přimlouvalo mnoho vlivných osobností doby, stejně jako prosil o zmírnění i samotný vězeň Jan.

Po propuštění ve Velkých Losinách přestavěl tvrz, v níž byl vězněn, na zámek; kromě toho postavil první lázeňskou budovu („teplíci losinskou“), z roku 1596, dostavěl papírnu a mezi lety 1600 a 1603 postavil v Losinách luteránský kostel se školou. Byl to tedy on, kdo dal Velkým Losinám jejich dnešní tvář.

Ve Velkých Losinách také došlo za Jana ml. k první vzpouře poddaných – ti se vzbouřili kvůli vysoké robotní povinnosti. Ti si stěžovali v roce 1581 u zemského soudu v Olomouci, později i u císaře Rudolfa II. – všechny tyto instituce ale stály na straně majitele panství. V roce 1601 vydal Jan vlastní velmi přísný trestní řád – za drobné přestupky poddaných vyměřoval vysoké tresty spočívající zejména v těžké práci v lese.

Možná to ale s Janem ze Žerotína bylo ještě jinak – a komplikovaněji. Naposledy Drahomír Polách rozvinul debatu o tom, jestli náhodou nešlo o dvě postavy: Jan I., který zabil svého bratra Zikmunda a kterého se pak před historií snažil rod Žerotínů „schovat“; a jeho syn Jan II. – stavitel losinského zámku apod. Je to zajímavá hypotéza, opírá se i o rozpory v pramenech hmotných a písemných. Není však jasné, jak by vyrůstal onen mladší Jan II. – musel by se narodit někdy v době zmíněné bratrovraždy: kdo by jej vychovával, kdo by za něj spravoval panství (a že by se tedy nedochovaly stopy po takovém poručníkově). Pokud by jej vychovával otec, proč by se pak z ničeho nic stáhl apod.

Ať už to byli dva Janové, či jen jeden, prodejem Bludova Janu ze Žerotína definitivně končí lavírování Bludova mezi vlivem severním a jižním, šumperským a zábřežským. Poslední „zábřežský“ záchvěv byl za Jana z Boskovic a kratičkého období Ladislava Veleny; s Janem ze Žerotína se definitivně Bludov poutá severním směrem.

V červnu 1591 v sobotu před sv. Janem Křtitelem postihla Šumperk průtrž mračen, které strhla 16 domů a usmrtila 64 lidí, kteří se utopili. V Bludově se v jednu hodinu v noci – víme to ze záznamu bratra bludovského faráře Jiřího Phokase – spustil obrovský liják. Voda s sebou strhla obrovské balvany, kterým prý nebylo schopno pohnout 15 mužů.

Jan ze Žerotína potvrdil v roce 1595 obci Bludov výsady z roku 1565 a 1567, které jí udělil jeho bratr Bedřich. Neudělal to ovšem jen tak – učinil tak poté, co mu obec prodala zpět za 330 zlatých louku Markrabínu a louku u rybníka Fěrtoch.

Za Jana ml. byly pořízeny přinejmenším tři zvony na věž tehdy nově stojícího českobratrského kostela. Nejstarší byl zvoněk Sanctus, kterým se zvonilo při pozdvihování, nesl český nápis „Slovo Pánie zustává na vieky.“ Byl z roku 1591, v roce 1905 pukl a byl přelit. Za první světové války byl zkonfiskován. Druhý z nich byl z roku 1598, vážil 440 kg, později se mu říkalo „Starý“, pukl 24. září 1893 a byl přelit. Nesl nápis „Gott demm Herrn sey Dank“, v překladu „Pánu Bohu buď dík“ a označení zvonařské dílny „Johann Beger von Schweidnitz 1598“. Rovněž byl zkonfiskován za první světové války. Nejmladším z trojice byl zvon, který je na bludovské věži dodnes. Váží cca 250 kg,

dnes mu říkáme poledník, je na něm nápis „Verbum domini manet in aeternum 1599“, v překladu „Slovo Páně trvá na věky 1599“. Ulil jej Jan Wolf v Olomouci v roce 1599. Zkonfiskován byl za druhé světové války v roce 1942. Ještě před tím, než byl nacisty odvezen, stihli na něj mladí muži ze Stonovy továrny vysekat zevnitř i zvenčí nápis BLAUDA. A právě díky tomu byl po konci války v roce 1945 nalezen v Hamburku, vrácen do Bludova a zavěšen zpět na kostelní věž, kde je dodnes.

Až donedávna byl komentář k těmto třem zvonům z konce 16. století jednoznačný – pořídili je nekatolíci, stejně jako celý kostel. Proč ale měly zvony pořízené v rozmezí osmi let (1591, 1598, 1599) nápisy ve třech jazycích – česky, německy a latinsky? Že by se tak rychle tehdy měnila móda? Anebo to spíše mělo souvislost s liturgickými jazyky, resp. obecně užívanými jazyky jednotlivých denominací? Už minule jsme zmínili, že není vyloučeno, že kostel spolu v předbělohorském období sdíleli čeští bratři spolu s katolíky. Neleží zde jedno vysvětlení tří rozdílných jazyků? Co když tři zvony se třemi jazyky pořídily tři různé denominace, které kostel sdílely: zvon s českým nápisem čeští bratři, s latinským katolíci a s německým luteráni? Nebo ten s českým nápisem pořídili čeští bratři, s latinským katolíci a s německým majitel panství luterán Jan ml. z Žerotína? Ještě když Jan žil, dělili si jeho synové panství. Bludov získal Bedřich (Fridrich), Ruda nad Moravou Bernard, Velké Losiny Jan Jetřich a Vizmberk Přemek II. Jan ml. zemřel 8. května 1608 a byl pochován v losinském kostele sv. Jana Křtitele, který nechal vystavět. V té době byli Žerotínové na vrcholu své moci a vlivu. Patřilo jim 23 panství (a násobně víc obcí) – 19 na Moravě a 4 v Čechách: Strážnice, Židlochovice, Ruda nad Moravou, Zábřeh, Moravská Třebová, Břeclav, Starý Jičín, Hustopeče, Holešov, Vizmberk, Velké Losiny, Bludov, Valašské Meziříčí, Krásno, Přerov, Dřevohostice, Rosice, Náměšť, Lomnice, Nové Dvory, Brandýs nad Labem, Zdechovice a Liběchov.

Prameny a literatura:

Balík, S.: *Pozdvihni se duše z prachu*, Brno 2013.

Březina, J.: *Dějiny obce Bludova*, rukopis, Bludov 1956.

Jan mladší ze Žerotína (https://cs.wikipedia.org/wiki/Jan_mladší_ze_Žerotína)

Ladislav Velen ze Žerotína (https://cs.wikipedia.org/wiki/Ladislav_Velen_ze_Žerotína).

Polách, D.: *Historické toulky Šumperskem II.*, Štítý 2007.

Spurný, F. a kol.: *Bludov dříve a nyní*, Bludov 1979.

Zierotín (<http://genealogy.euweb.cz/bohemia/zierotin1.html>).

Stanislav Balík ml.

Knihobudka

Minulý týden jsem navštívila už po několikáté vaši krásnou obec a opět jsem objevila něco nového!

Na ulici Špalkova u č.p. 55 se zrodilo krásně upravené prostranství s KNIHOBUKOU. Výborný nápad.

Můžete si vypůjčit knížku, posedět si při jejím čtení, nebo si jí i půjčit domů, a po přečtení vrátit nebo přidat jinou.

A jak se dočtete v knihobudce, dík za tuto myšlenku i realizaci patří „domu č. 55.“

Jak vidět, máte v Bludově šikovné lidi, kteří nezhálí ani v „době koronavirové“. Určitě se na toto místo při své návštěvě budu vracet.

Alena K., turistka

Vzpomínka

Jen vzpomínky nám zůstaly na roky kdysi šťastné, jsou v našich srdcích ukryté, jsou hluboké a krásné.

Dne 23. dubna 2020 uplynulo pět roků od úmrtí pana

Jindřicha Klimeše

Nikdy nezapomenou manželka a syn s rodinou.

Očím ses ztratil, ale v srdcích těch, co Tě milovali, zůstaneš navždy.

Dne 26. května jsme vzpomněli dlouhých šestnáct roků od úmrtí syna a bratra

Rostí Klimeše

S láskou vzpomíná maminka a bratr s rodinou.

Kdo Miloval a měl Tě rád, nikdy nezapomene.

Dne 20. června 2020 vzpomene pět roků, kdy nás navždy opustil manžel, tatínek, dědeček pan

Rudolf Jilek

S láskou stále vzpomínají děti s rodinami a manželka Lidka.

Za Tvoji lásku, maminko naše zlatá, za všechny Tvoje velké oběti, buď štědrá k Tobě ruka Boží svatá, toť poslední vroucí přání od dětí.

Dne 11. července 2020 si připomeneme páté výročí, co nás navždy opustila naše drahá maminka

Amalie Matysová

S láskou vzpomínají dcera Alena, syn Eduard, snachy Magdalena a Milena s rodinami.

Dne 25. června 2020 uplyne již pět smutných let, co nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček pan

Zdeněk Matys

Za tichou vzpomínku děkujeme všem, co jste ho znali a měli rádi. S úctou a láskou vzpomíná manželka a synové Michal a Ivo s rodinami.

...a když mě budeš potřebovat, prostě si jen v srdci zašeptej mé jméno. Budu tam...

Dne 17. června 2020 uplyne již sedm smutných let, co nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček pan

Jan Kacar

Za tichou vzpomínku děkujeme všem, kdo jste ho znali a měli rádi. S úctou a láskou stále vzpomíná manželka s rodinou.

POZVÁNKA na kulturní akce červen 2020

8.6.	18:00	jednání zastupitelstva obce /KD/
9.6.	17:00	dernisáž výstavy Intimní pohled na práci Charity /kinosál KD/
11.6.	18:00	Hodina duchů – muzikálová komedie Divadla Artur Praha /KD/
12.6.	21:00	letní kino Poslední aristokratka /zahrada KD/
14.6.		Pouť do kostelíčka Božího Těla /Kostelíček nad Bludovem/

Letní kino letos neodradí ani špatné počasí

Oblíbená letní kina v zahradě Kulturního domu Bludov se letos uskuteční ve třech termínech. Poprvé se diváci mohou těšit na úspěšnou komedii Poslední aristokratka v pátek 12. června. Začátek bude po setmění po 21. hodině. Další letní projekce se konají 4. července a 25. srpna. O konkrétních filmech budou diváci informováni dodatečně. Kvůli dlouhodobému nouzovému stavu není zatím známá nabídka distributorů. Letos se promítání uskuteční za každého počasí. Díky novému mobilnímu plátnu se může kino přesunout do velkého sálu kulturního domu.

bh

KOMEDIE JIŘÍHO VEJDĚLKA

POSLEDNÍ ARISTOKRATKA

LETNÍ KINO
12. ČERVNA 2020 21:00
ZAHRADEA KD BLUDOV

HYNEK ČERMÁK · TATIANA DYKOVÁ · YVONA STOLÁŘOVÁ
ELIŠKA BALZEROVÁ · MARTIN PECHLÁT · PAVEL LIŠKA
VOJTĚCH KOTEK · ZDENĚK PIŠKULA · TAŇA PAUHOFOVÁ

100 let pana FRANTIŠKA KOZÁKA!!!

Do našeho hasičského sboru pan František Kozák vstoupil jako šestnáctiletý již v roce 1936.

Byl členem zásahové jednotky. Za 2. světové války byly všechny spolky německými okupanty zrušeny. Německý starosta Bludova nařídil ustavit hasičskou zásahovou jednotku pro potřebu obce. V roce 1946 byl zvolen za člena výboru do funkce strojníka. Stejně tak byl členem soutěžního družstva, které v roce 1948 na okresním sjezdu v Šumperku získalo první místo o putovní pohár okresu. Jako okresní vítězové byli vysláni na krajský sjezd do Kroměříže, kde z 13 soutěžních družstev se umístili na krásném 3. místě.

V roce 1953 byl členem soutěžního družstva, které na celostátní soutěži v Olomouci získalo 2. místo a jako odměnu vyhrálo Zástavu vzorného požárníka a automobilovou závěsnou stříkačku DV 16. Členem výboru byl až do roku 1957.

Za svou příkladnou práci v našem sboru byl mnohokrát vyznamenán, například Čestným uznáním KSH nebo Věrnostní medailí za 80 let v SDH. V letošním roce dovršil 84 roků členství. Je nejstarším členem jak věkem, tak i členstvím v našem sboru i v širokém okolí.

Dne 1.6.2020 se pan František Kozák dožívá neuvěřitelných 100 let, touto cestou mu přejeme vše nejlepší, brzké uzdravení a ještě mnoho dalších let spokojenosti a klidu.

Hasiči Bludov

K blahopřání se připojuje i syn Miroslav, syn František a dcera Milena s rodinami.

Dne 25.6.2020 oslaví 60 let společného života naši drazí rodiče,
Božena a Karel Strnadovi
z dolního konce

Milí rodiče, gratulujeme Vám k diamantové svatbě a přejeme Vám ještě mnoho spokojených let, prožitých ve zdraví a v radosti v kruhu své rodiny a přátel.

Těšíme se, že letos oslavíme i Vaše osmdesátiny a pětadesátiny a společně si na Vaši počest přitukneme a zazpíváme živijó.

Všechno nejlepší Vám přejí Kája, Zbyněk a celá rodina.

Dne 1. června 2020 oslaví své 100. narozeniny náš tatínek pan
František Kozák

Při příležitosti tohoto významného životního jubilea mu chceme poděkovat za jeho celoživotní práci, starostlivost, pomoc a podporu.

Přejeme mu ještě hodně spokojenosti, klidu a zdraví do dalších dnů.
Synové František a Miroslav a dcera Milena s rodinami.

Gratulace

Krásného životního jubilea se dožívá pan **František Kozák**.
Kromě pevného spojení s obcí Bludov a zdejším hasičským sborem byl profesně spjatý s ČSAD Šumperk, kde pracoval jako řidič autobusu. Po odchodu do starobního důchodu pak působil ještě deset let na údržbě až do roku 1990. Přestože se změnila doba, připomínáme, že je držitelem státních vyznamenání Za zásluhy o výstavbu a Řádu práce. Má 7 vnoučat, 11 pravnoučat a 1 prapraprnoučku. Hodně lásky, zdraví a pohody přeje obec Bludov a Sbor pro občanské záležitosti.

Cesta za hasičským domem, naší hasičárnou

Náš hasičský sbor v Bludově byl založen roku 1879. Již při vzniku sboru měl první stříkačku, sundavací na dvoukolovém dřevěném podvozku a na jejím rámování byl vyznačen rok založení sboru. Tato stříkačka byla v činnosti až do roku 1927.

V roce 1889 vlastnil sbor dvě stříkačky. Tu původní dvoukolovou a ruční čtyřkolovou. Tu i s hadicemi snad zakoupila obec Bludov. V této době sbor neměl vlastní hasičský dům. Na schůze se scházeli v restauraci Krůma manželů Plodových (dnes keramik Dušan Váňa). František Plod byl dlouholetým starostou sboru. Později se scházelo i v restauraci U Šimka. Majitel Rudolf Šimek byl rovněž členem sboru. Stříkačky a hasičský materiál byl uskladněn ve stodole některého sedláka.

Až po druhé světové válce se vyskytla možnost získat vlastní hasičárnu. V blízkosti kostela stál od roku 1879 Obecní dům. Nacházely se zde kanceláře obecního úřadu a jedna třída místní školy. V roce 1947 Místní národní výbor Bludov přidělil našemu sboru přízemní kancelář. Úpravy si členové provedli svépomocí. V září roku 1949 dostal výbor hasičského sboru slib, že mu bude přidělen celý obecní dům. A to s podmínkou, že si veškeré opravy zajistí sbor vlastními silami.

25. června 1950 slavnostně předal tehdejší předseda Místního národního výboru Bludov František Hamal klíče od Obecního domu do rukou velitele sboru Vladislava Pavlíka.

Hasiči provedli rekonstrukci celého domu. V přízemí byly po obou stranách dvě velké garáže. V levé části pro hasičské vozidlo, hadice atd. a v pravé části na různý hasičský materiál. V prvním poschodí se nacházela spolková místnost pro schůze a byt domovníka. Celý dům byl omítnut brizolitovou fasádou a nápisem nad hlavním vchodem „Hasičský dům“. V roce 1960 byla k hasičárně směrem do

dvora přistavena za levou garáží menší dílna a nad ní koupelna a spížírna pro byt domovníka.

Stará hasičárna sloužila až do roku 1981, kdy se sbor přestěhoval do nového hasičského domu. Později prošel objekt rekonstrukcí a vznikla v něm kavárna Rosso. V posledních letech chátral. Nedávno se dočkal oprav a v budově se nachází vietnamský obchod – večerka.

U příležitosti 100. výročí založení sboru byl v roce 1979 otevřen první hasičský areál na někdejší farské zahradě. Z Farského rybníka byla vybudována požární nádrž, Farská stodola, v níž již od konce války byly uskladněny hasičské stroje, byla roku 1981

hasičskými dobrovolníky zbořena a na jejím místě vybudována zcela nová hasičárna. Slavnostně byla otevřena 30. května 1981. Tím se uzavřelo více jak třicetileté období horečného budování.

*Josef Krejčí, kronikář, Lenka Strouhalová, Hasiči Bludov
foto: archiv SDH Bludov*

Fast Stars s.r.o. uvádí původní divadelní komedii

HODINA DUCHŮ

Duchové mají stejné problémy jako my...

Hrají: Pavlína Mourková | Bořek Slezáček | Eva Decastelo | Josef Hervert | Jindra Kriegel
Michal Kavalčík | Petr Bemerád | Lucie Linhartová | Radomír Švec a další
Choreografie: Lucie Linhartová | Scénář a režie: Jindra Kriegel

Kulturní dům Bludov

11. června 2020 v 18:00

Vstupné v předprodeji: 200 Kč
na místě: 250 Kč

www.bludov.cz

Předprodej na Hodinu duchů obnoven

Dvakrát odložené divadelní představení Hodina duchů se známými herci Pavlínou Mourkovou, Evou Decastelo nebo Bořkem Slezáčkem se uskuteční ve čtvrtek 11. června v 18 hodin. Kulturní dům obnovil předprodej vstupenek. Cena v předprodeji činí 200 korun, na místě v den představení bude vstupné stát 250 korun.

bh

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BLUDOV
A SPOLEK PRO KOSTELÍČEK
BOŽÍHO TĚLA VÁS ZVOU

14. 6. 2020

**NA POUŤ DO
KOSTELÍČKA
BOŽÍHO TĚLA
NAD BLUDOVEM**

10:30 A 15:00 SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ

BUDE PŘIPRAVEN DOPROVODNÝ
PROGRAM PRO DĚTI I DOSPĚLÉ.
STÁNKY NABÍDNOU TRADIČNÍ
PRODUKTY LIDOVÝCH ŘEMESEL.
ZISK Z PRODEJE OBČERSTVENÍ
BUDE VĚNOVÁN NA ROZVOJ
TOHOTO POUTNÍHO MÍSTA.

Intimní
pohled
na péči
Charity

v černo bílé fotografii Jindřicha Buxbauma

Výstava v KD Bludov od 14. května do 15.
června.

Slavnostní dění sáží s kulturním programem a
občerstvením se uskuteční 9. června v 17:00.

Katalog k výstavě je k prodeji v kanceláři KD
za 20,- Kč.

„Chci posouvat svou kariéru dopředu“

*Pars nova v Šumperku hledá:
Elektromechaniky, lakýrníky,
mechaniky opraváře,
svářeče a další*

 ŠKODA | **Dopředu!**

skoda.cz/kariera, 602 709 767

Pars nova, člen skupiny Škoda Transportation,
hlavní partner Draci Pars Šumperk

Den Země 2020 v karanténě

Den Země je každoroční celosvětová událost organizovaná 22. dubna a zaměřená na propagaci a podporu ochrany životního prostředí. Je připomínkou, že naše Země, i když je velká, nesnese všechno. Proto tradičně koncem dubna probíhá akce „Uklidíme svět“. U nás je to jedna z akcí Českého svazu ochránců přírody. Letos jsme se nemohli, kvůli karanténě, jako obvykle sejít a uklidit společně celou naši stezku.

V době karantény byl ale pohyb lidí v přírodě vyšší. Proto bylo nutno uklízet po nezodpovědných výletnících. Bohužel i okolí Brusinky, kde si nezodpovědní lidé pletou výletní a odpočinkové místo se smetištěm. Ohniště připomínalo často odpadkový koš, prostor před novou lavičkou popelník. Výsledek jednoho z úklidů: velká igelitka pet-lahví, 28 plechovek od různých nápojů a dva pytlíky papírků a nedopalků cigaret. Proto jsme ohniště zcela zrušili.

Stydíme se za lidi, kteří cestou na výlet odhazují odpadky na všechny strany a tím znečišťují přírodu.

text a foto: ČSOP

Český svaz ochránců přírody vyhlásil rok 2020 Rokem orchidejí

Někteří členové naší ZO jsou také členy Orchidea klubu Brno. Proto rádi pořádáme vycházky na orchidejové lokality spojené se sčítáním jedinců i druhů.

V letošním roce nám to trochu překazil koronavirus. Přesto jsme několik míst navštívili. Na Malínských mezích jsme prstnatce bezový (*Dactylorhiza sambucina*) letos nenašli. V Janoušově a Zborově jsme navštívili 3 lokality krásně kvetoucího prstnatce májového (*Dactylorhiza majalis*). I zde jsou rostliny poznamenané suchem. Naposledy jsme se vydali do Lesnice na Trlinu k ověření jediné lokality okrotice červené (*Cephalanthera rubra*), kterou jsme rovněž nenašli. Objevili jsme ale fantastickou lokalitu okrotice dlouholisté neboli mečolisté (*Cephalanthera longifolia*) a okrotice bílé česky někdy nazývané kulatička (*Cephalanthera damasonium*). Výsledky našich pozorování posíláme v přehledu k rukám předsedy Orchidea klubu Ing. Jindřicha Šmitáka.

Další orchidejové lokality ještě na naši návštěvu čekají. Orchideje vykvétají v různých obdobích. Chystáme se na lokality střevičníku pantoflíčku (*Cypripedium calceolus*), pětiprstky žezulníku (*Gymnadenia conopsea*), vemeníku dvoulistého (*Platanthera bifolia*) a prstnatce Fuchsova (*Dactylorhiza fuchsii*). V plánu máme také kontrolu námi loni poprvé objeveného a popsáného nového druhu (*Neottia aff. Nidus – avis*). Na podzim se těšíme na, v Bludově kvetoucí, krušík modrofialový (*Epipactis purpurata*).

Ještě před uzavřením škol jsme byli povídat o orchidejích dětem ve škole v Zábřeze. Bohužel další přednáška pro bludovské zahrádkáře se kvůli karanténě již neuskutečnila. Patrně ještě uspořádáme výstavu fotografií Orchideje Středomoří.

text a foto: Jana Holinková a Roman Procházka,
ZO ČSOP Bludov

